

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ สถานการณ์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดนครราชสีมา และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ สถานการณ์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดนครราชสีมา

หลักการสำคัญนี้มีการกำหนดตัวแปรที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมไว้ 3 ประเภท ได้แก่ 1) ด้านจิตลักษณะเดิม คือ ลักษณะทางจิตใจของผู้กระทำ 2) ด้านจิตลักษณะของสถานการณ์ ซึ่งเป็นสาเหตุร่วมระหว่างลักษณะทางจิตใจกับลักษณะของสถานการณ์ 3) ด้านสถานการณ์ คือ ลักษณะของสถานการณ์ที่มีความหมายก่อให้เกิดการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถอธิบายสาเหตุทางด้านจิตใจบุคคลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและทราบถึงสภาพปัญหา ความต้องการทางด้านต่าง ๆ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด 311,519 คน (กระทรวงสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา, 2556)
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้แบบแบ่งชั้นภูมิในหลักการของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1975) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

อำเภอ	จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	กลุ่มตัวอย่าง
อำเภอเมืองนครราชสีมา	30,388	39
อำเภอแก้งสนามนาง	4,529	6
อำเภอขามทะเลสอ	2,441	3
อำเภอขามสะแกแสง	5,918	8
อำเภอดง	11,108	14
อำเภอครบุรี	12,347	16
อำเภอจักราช	8,466	11
อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	5,367	7
อำเภอชุมพวง	912	2

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

อำเภอ	จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	กลุ่มตัวอย่าง
อำเภอโชคชัย	11,075	14
อำเภอด่านขุนทด	16,725	21
อำเภอเทพารักษ์	3,139	4
อำเภอโนนแดง	2,954	4
อำเภอโนนไทย	8,507	11
อำเภอโนนสูง	18,200	23
อำเภอบัวลาย	4,989	6
อำเภอบัวใหญ่	8,067	10
อำเภอบ้านเหลื่อม	928	2
อำเภอประทาย	8,946	11
อำเภอปักธงชัย	19,417	25
อำเภอปากช่อง	19,804	25
อำเภอพระทองคำ	28,849	37
อำเภอพิมาย	17,913	23
อำเภอเมืองยาง	3,417	4
อำเภอลำทะเมนชัย	3,072	4
อำเภอวังน้ำเขียว	4,816	6
อำเภอสีคิ้ว	12,852	17
อำเภอสีดา	3,031	4
อำเภอสูงเนิน	10,931	14
อำเภอเสิงสาง	5,768	8
อำเภอหนองบุญมาก	7,923	10
อำเภอห้วยแถลง	8,720	11
รวม	311,519	400

ที่มา: สาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา (รายงานผู้สูงอายุข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ.2556)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม มี 3 ตัวแปร ประกอบด้วย ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน วิธีชีวิตแบบพุทธ สุขภาพจิต
2. ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ มี 2 ตัวแปร ประกอบด้วย ทักษะที่ดีต่อการดูแลสุขภาพ ความเชื่ออำนาจในตน
3. ปัจจัยด้านสถานการณ์ มี 2 ตัวแปร ประกอบด้วย การได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการด้านร่างกาย การได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการด้านจิตใจสวัสดิการรักษายาบาล
4. ลักษณะทางประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ สภาพครอบครัวปัจจุบัน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ลักษณะที่พักอาศัย

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ปัจจัยทางด้านคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย ด้านความพึงพอใจในชีวิต ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านสุขภาพและการทำงานของร่างกาย ด้านสังคมและเศรษฐกิจ

เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยอาศัยแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อศึกษาลักษณะประชากรของผู้สูงอายุ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ สภาพครอบครัวปัจจุบัน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ลักษณะที่พักอาศัย สวัสดิการรักษายาบาล

ตอนที่ 2 แบบวัดเกี่ยวกับจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีอยู่ด้วยกัน 11 ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ผู้วิจัยใช้แบบวัดที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 10 ข้อ ซึ่งให้เห็นถึงปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคตและบังคับตนเองให้อดได้รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาในภายหลัง โดยมีการกระทำที่เป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ผลที่ปรารถนาดังกล่าวในอนาคต ซึ่งสามารถที่จะอธิบายสาเหตุทางด้านจิตใจบุคคลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งเป็นสาเหตุภายในจิตใจของผู้สูงอายุ

ชุดที่ 2 แบบวัดวิถีชีวิตแบบพุทธ ผู้วิจัยใช้แบบวัดที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 10 ข้อ ซึ่งให้เห็นถึงปริมาณการเลือกที่จะปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันอย่างยึดหลักธรรมะทางพุทธศาสนา และหลีกเลี่ยงการใช้ชีวิตอย่างผิดศีล เช่น การเลือกอาชีพ การพักผ่อนหย่อนใจ การเที่ยวเตร่ การทำบุญให้ทาน ซึ่งสามารถที่จะอธิบายสาเหตุทางด้านจิตใจบุคคลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งเป็นสาเหตุภายในจิตใจของผู้สูงอายุ

ชุดที่ 3 แบบวัดสุขภาพจิต ผู้วิจัยใช้แบบวัดที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 10 ข้อ ซึ่ให้เห็นถึงสภาวะทางอารมณ์และทางจิตที่เกี่ยวกับปริมาณความวิตกกังวลน้อย ความเครียดน้อย การที่ไม่มีความรู้สึกทุกข์ใจโดยปราศจากเหตุผลอันควร ความสบายใจไม่หวาดกลัวจนเกินเหตุ การมีสมาธิ และมีความมั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งสามารถที่จะอธิบายสาเหตุทางด้านจิตใบบุคคลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งเป็นสาเหตุภายในจิตใจของผู้สูงอายุ

ชุดที่ 4 แบบวัดทัศนคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพ ผู้วิจัยใช้แบบวัดที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 10 ข้อ ซึ่ให้เห็นถึงการแสดงความรู้สึกภายในแง่มุมต่าง ๆ ที่มีต่อโลกทางสังคมและโลกทางวัตถุ การแสดงออกนี้ประกอบด้วยปฏิกิริยาตอบสนองทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกต่อสิ่งต่าง ๆ รวมทั้ง ความรู้สึก ความคิดอย่างกว้างขวาง ซึ่งสามารถที่จะอธิบายสาเหตุทางด้านจิตใบบุคคลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งเป็นสาเหตุภายในจิตใจของผู้สูงอายุ

ชุดที่ 5 แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน ผู้วิจัยใช้แบบวัดที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 10 ข้อ ซึ่ให้เห็นถึงความเชื่อของบุคคลว่าการที่ตนจะได้รับผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นในงานเป็นผลมาจาก การกระทำของตนเอง ไม่ได้ขึ้นอยู่กับโชคชะตา สิ่งที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของตนเอง หรือเกิดจาก บุคคลอื่น ซึ่งสามารถที่จะอธิบายสาเหตุทางด้านจิตใบบุคคลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งเป็น สาเหตุภายในจิตใจของผู้สูงอายุ

ชุดที่ 6 แบบวัดการได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการด้านร่างกาย ผู้วิจัยใช้แบบวัดที่ คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 10 ข้อ ซึ่ให้เห็นถึงความต้องการพื้นฐานของชีวิตเป็นแรงผลักดันทาง ชีวภาพ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย ซึ่งสามารถที่จะอธิบายสาเหตุทางด้านจิตใ บุคคลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งเป็นสาเหตุภายในจิตใจของผู้สูงอายุ

ชุดที่ 7 แบบวัดการได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการด้านจิตใจ ผู้วิจัยใช้แบบวัดที่ คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 10 ข้อ ซึ่ให้เห็นถึงจิตใจเป็นสิ่งที่ต้องการการปกป้องและต้องการ สภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมและให้ความรู้สึกปลอดภัย จิตใจก็เหมือนกับร่างกายที่อาจจะถูกคุกคาม จากการโจมตีทางกายภาพ จากวัตถุสิ่งของต่าง ๆ หรืออาจจะถูกโจมตีทางด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งสามารถที่จะอธิบายสาเหตุทางด้านจิตใบบุคคลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งเป็นสาเหตุภายใน จิตใจของผู้สูงอายุ

ชุดที่ 8 แบบวัดด้านความพึงพอใจในชีวิต ผู้วิจัยใช้แบบวัดที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 10 ข้อ ซึ่ให้เห็นถึงสิ่งที่คุณค่ารับรู้ถึงสิ่งที่ตนครอบครองอยู่ระหว่างความปรารถนาที่ตั้งไว้และ สำเร็จที่ได้รับ ซึ่งสามารถที่จะอธิบายสาเหตุทางด้านจิตใบบุคคลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งเป็น สาเหตุภายในจิตใจของผู้สูงอายุ

ชุดที่ 9 แบบวัดด้านอัตมโนทัศน์ ผู้วิจัยใช้แบบวัดที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 10 ข้อซึ่ให้เห็นถึงความเชื่อและความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเองในช่วงเวลาหนึ่งจากการรับรู้ปฏิกิริยา และพฤติกรรมของบุคคลอื่นที่มีต่อตนเอง รวมถึงความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและภาพลักษณ์ของ ตนเองด้วย ซึ่งสามารถที่จะอธิบายสาเหตุทางด้านจิตใบบุคคลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งเป็น สาเหตุภายในจิตใจของผู้สูงอายุ

ชุดที่ 10 แบบวัดด้านสุขภาพและการทำงานของร่างกาย ผู้วิจัยใช้แบบวัดที่คณะผู้วิจัย สร้างขึ้นเอง จำนวน 10 ข้อ ซึ่ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม สุขภาพจะสะท้อน

ให้เห็นถึงคุณภาพชีวิตได้ทั้งเชิงวัตถุวิสัยและจิตวิสัย ซึ่งสามารถที่จะอธิบายสาเหตุทางด้านจิตใจบุคคลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งเป็นสาเหตุภายในจิตใจของผู้สูงอายุ

ชุดที่ 11 แบบวัดด้านสังคมและเศรษฐกิจ ผู้วิจัยใช้แบบวัดที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 10 ข้อ ซึ่งให้เห็นถึงสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมถูกกำหนดออกมาเป็นมาตรฐานทางสังคม คือ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ซึ่งถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินคุณภาพของชีวิตเชิงวัตถุวิสัย ซึ่งสามารถที่จะอธิบายสาเหตุทางด้านจิตใจบุคคลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งเป็นสาเหตุภายในจิตใจของผู้สูงอายุ โดย

เกณฑ์การให้คะแนน แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามตามมาตราประเมินค่า (Rating Scale) มาตรฐานแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 6 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย การให้คะแนนจะเป็น 6,5,4,3,2,1 ตามลำดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	6 คะแนน
จริง	หมายถึง	5 คะแนน
ค่อนข้างจริง	หมายถึง	4 คะแนน
ค่อนข้างไม่จริง	หมายถึง	3 คะแนน
ไม่จริง	หมายถึง	2 คะแนน
ไม่จริงเลย	หมายถึง	1 คะแนน

การแปลความหมาย คณะผู้วิจัยแบ่งช่วงการแปลผลตามหลักของการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class Interval) โดยใช้หลัก ค่าสูงสุด - ค่าต่ำสุด / จำนวนช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลผล คือ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538, หน้า 8 - 11)

ระดับคะแนน 5.30 - 6.00	หมายถึง	มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระดับจริงที่สุด
ระดับคะแนน 4.40 - 5.29	หมายถึง	มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระดับจริง
ระดับคะแนน 3.50 - 4.39	หมายถึง	มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระดับค่อนข้างจริง
ระดับคะแนน 2.60 - 3.49	หมายถึง	มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระดับค่อนข้างไม่จริง
ระดับคะแนน 1.70 - 2.59	หมายถึง	มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระดับไม่จริง
ระดับคะแนน 0.00 - 1.69	หมายถึง	มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระดับไม่จริงเลย

การสร้างเครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพ

1. คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุอย่างยั่งยืน เพื่อหาแนวทางในการกำหนดข้อคำถามในการสร้างแบบสอบถาม

2. การสร้างแบบสอบถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยศึกษาประเด็นคำถามจากปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วย ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน วิถีชีวิตแบบพุทธ สุขภาพจิต ส่วนปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วย ทิศนคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพ ความเชื่ออำนาจในตน และปัจจัยด้านสถานการณ์ ประกอบด้วย การได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการด้านร่างกาย การได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการด้านจิตใจ ตลอดจนปัจจัยทางด้านคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ประกอบด้วย ด้านความพึงพอใจในชีวิต ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านสุขภาพและการทำงานของร่างกาย ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยมีคำถามที่สร้างเป็นแบบวัดในประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Content Validity) คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยศึกษาจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถที่จะวัดข้อมูลต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยนำแบบวัดที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิให้เหมาะสมและถูกต้องก่อนนำไปใช้

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) การนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับผู้สูงอายุที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำกลับมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของ Cronbach (1990, pp.161) ได้รับค่าความเชื่อมั่นดังนี้

การได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการด้านร่างกาย	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.769
การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.754
ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.751
วิถีชีวิตแบบพุทธ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.761
สุขภาพจิต	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.790
ทัศนคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.753
ความเชื่ออำนาจในตน	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.784
ด้านความพึงพอใจในชีวิต	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.750
ด้านอัตมโนทัศน์	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.764
ด้านสุขภาพและการทำงานของร่างกาย	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.750
ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.769

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามกับผู้สูงอายุ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนันและผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่ 32 อำเภอของจังหวัดนครราชสีมา เพื่อนัดวัน เวลาและสถานที่
2. เตรียมประเด็นและความพร้อมในการสอบถามผู้สูงอายุ
3. ดำเนินการสอบถามและบันทึกข้อมูล พร้อมด้วยการถ่ายรูป ทั้งนี้ได้รับอนุญาตจากผู้สูงอายุในแต่ละหมู่บ้านเรียบร้อยแล้ว
4. คณะผู้วิจัยตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมด เพื่อตรวจสอบข้อมูลรายละเอียดในแบบวัดมีความสมบูรณ์หรือไม่และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่สุด จำนวน 400 ชุด
5. นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมมาได้ทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถามสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ปัจจัยด้านสถานการณ์ จิตลักษณะเดิมและจิตลักษณะตามสถานการณ์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. การทดสอบความสัมพันธ์กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation)